S. S. Pr. Gh. Moroșanu

Pogona 203939 80 lei

BIBLIOTECA MUNICIPALĂ STROE S. BELDICESCU — BÎRLAD —

Anul al 53-lea—Nr. 4

15 Iulie 1943

Fondator: G. V. MUNTEANU

Redacția și Administrația la Tipografia N. P. PEIU BARLAD Str. Ștefan cel Mare Nr. 17

VOCEA TUTOVEI

Foaie de propășire și educație națională

Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . 250 lei
Pe 6 luni . . . . . 150 „
Autorități și instituții . 500 „
Abonamente de sprijin: benevol
Anunciuri și reclame, după învoială

Inscris în registrul publicațiilor la Trib Tutova, Nr. 1/1941

In grija Țării

Orice s'ar spune, Bârladul este în grija Țării. Cu toate cheltuelile enorme ce le are de suportat în actualele împrejurări. Bugetul pe anul în curs dovedește cu prisosință aceasta. Cifrele lui îți inspiră nu numai uimire că au putut să crească atâta, dar și încredere și satisfacție că puterile noastre de viață sunt intacte și destul de puternice ca să facă față nevoilor actuale.

Ceia ce este de remarcat însă, e că Țara nu uită nici cea mai mică suferință a ei, în orice parte s'ar arăta și oricât de neînsemnată ar părea, față de grijile ei extraordinar de mari, ce reclamă cea mai atentă și mai grabnică înfăptuire a lor. In primul rând e grija de armată care are greaua, nobila și sfânta misiune de a asigura viața tihnită a neamului în hotarile lui firești. Și apoi vin celelalte griji, multe și nenumărate, unele mai mari de cât altele, care să asigure buna funcționare a întregului organism de stat, aflat într'o așa de grea încercare.

Țara, în copleșitoarea ei ploaie de griji, n'a uitat că mădulare ale ei mai mici — cum e Bârladul ruinat de cutremur — trebuiesc refăcute și însănătoșite, pentruca neamul să poată face față cu cât mai mulți sorți de isbândă înaltelor și grabnicelor îndatoriri.

In vârtejul uluitor al sacrificiilor, Țara are grijă și de Bârlad. Zeci de milioane s'au distribuit până acum așezămintelor lui de tot felul și pentru nevoile lui gospodărești. Avem credința nestrămutată că acest sacrificiu nu se va mărgini aici. *Bârladul are nevoie de sute de milioane ca să se poată reface complect.*

Exemplara pornire de a ajuta Bârladul vine de sus, o știm. Și vine nu numai pentrucă Bârladul însamnă ceva în viața națională a acestei țări, dar și pentru faptul că Bârladul trebuie să-și primească acum când e la nevoie, sub această formă, recunoștința din partea Țării, pentru eroii și oamenii de bine pe care i-a putut da, sub toate raporturile, ca să slujească, în împrejurări grele, mai sus sau mai jos, Țara. Căci atenția pentru Bârlad, ca orișice altă atenție de altfel, *„pleacă dela trezirea unui sentiment puternic"* pentru dânsul, în sufletele acelora din fiii lui ajunși în locuri de mari răspunderi în organisația de Stat.

Bârladul este așa dar în grija Țării. Țara este dispusă să ajute Bârladul cu înțelegere și dragoste. Bârladul, la rândul lui, nu poate decât să aibă încredere în sforțările Țării pentru marea cauză națională, și în grija de a-l ridica și pe dânsul din ruină. Și nu poate să nu aibă și recunoștință pentru tot cât s'a făcut și se va mai face pentru dânsul, în vremuri care nu-ți îngăduie chiar orice, căci, dacă în vârtejul sacrificiilor enorme, Țara nu uită Bârladul, nici Bârladul nu va putea uita sacrificiile Țării pentru dânsul.

I. C. A.

Se muncește cu adevărat

In vremurile acestea, de freamăt, de încleștare și de vărsări de sânge pentru a se așeza temelii definitive și drepte la hotare, s'ar părea că toate forțele națiunei trebuesc îndreptate numai spre câștigarea victoriei pe câmpiile de luptă.

E drept; noi, ca și aliații, dăm tot ce putem da, acolo unde se hotărăște soarta neamului nostru.

Dar, afară de luptătorii de pe fronturi și ca un sprijin al sacrificiilor lor, aici, la adăpostul vitejiei ostașilor de acolo, cei rămași se întrec în muncă.

Lanurile nesfârșite, ce îmbracă atât de minunat întinsul țării, dau dovada hărniciei priceputului plugar român.

Codrii, ce ne împodobesc dealurile și munții, răsună azi de trăsnetele topoarelor și scrâșnitul ferăstraelor, rostogolind la vale bogăția pădurilor, ce cu atâta chibzuință se replantează de vrednicii noștri pădurari.

Drumurile județene sunt în continuă frământare. Carele și camioanele transportă fără răgaz piatră și nisip, iar neadormiții noștri săteni, le aștern pe tot lungul șoselelor în refacere.

Prin sate și orașe se reclădesc sau se repară biserici și școli, se construesc poduri și se ridică noi gospodării. Mii de meșteșugari se trudesc din zori până'n noapte să facă față cerințelor de transformare a tuturor clădirelor dărâmate de cutremur și pe alocurea chiar de bombardament dușman.

Un adevărat șantier e tot cuprinsul județului și orașului nostru, ca și al țării întregi, iar trenurile nu mai dovedesc căratul materialelor necesare.

Guvernul, înțelegător al nevoilor obștești, deschide larg ușile visteriei și finanțează cu mii de milioane toată această muncă.

Conducătorul țării cel dintâi, iar după el miniștrii și demnitarii județelor și orașelor, nu au vreme de odihnă; supraveghează, îndeamnă, încurajează și povățuesc peste tot.

In toată țara, oamenii de știință, de talent, clerul, învățătorimea, studențimea, căminele culturale, cutreeră satele și orașele, împrăștiind cu dărnicie sufletele lor bogat înzestrate și muncind fără preget la ridicarea țării.

In fața acestei munci epocale, așa cum nu s'a mai văzut în țara noastră, leneșii — căci tot au mai pândas — să se rușinieze, iar clevetitorii — ce din păcate încă mai sunt — să amuțească.

Acum, în țara asta, se muncește cu adevărat.

Iancu Mihailescu

Nu mă'ntrebați

Treceau pe sub teii în floare,
Strângându-se-aprins de mijloc:
Era cer albastru și soare
Și taină și cânturi de foc...

Și am stat pironit pe cărare,
Cu ochii în lacrimi scăldați...
De câte dureri sunt în stare,
Prieteni, să nu mă'ntrebați!

G. Tutoveanu

Imn dărniciei pământului

Din înălțimea lui nemăsurată soarele mângâie cu raze dogoritoare fiecare lucru, fiecare vietate, risipind din plin pretutindeni numai sănătate.

Curge seva vieții în arborele cu frunzele fragede, în firicelul plăpând de iarbă, dar mai ales în spicul de grâu care ne va procura „pâinea cea de toate zilele".

Valea întreagă este îmbrăcată cu o haină de mătasă verde, peste care o mână nevăzută a împrăștiat din infinit flori de toate culorile.

Totul pare un tablou, operă a unui genial pictor.

Pretutindeni clocotește sănătate și veselie.

Nu este fericire mai mare de cât să trăești ca să poți vedea maestra operă a naturii, în plin sezon al recoltei de cereale; nu te mai poți sătura admirând-o.

Sunt ani, chiar mulți, de când bogăția ieșită de pe urma plugului n'a fost așa de îmbelșugată ca în acest an binecuvântat dela Dumnezeu, 1943.

Se prea poate ca în ziua când aceste rânduri vor cădea sub ochii cititorului, secerea să'și fi încercat zimții ei delicați în paiul mlădiu al grâului, revărsare de aur peste ogoare.

Va fi deci prilejul să se răscumpere cu prisosință toată strădania cu puțin rod a anilor precedenți, dând plugarului mulțumirea sufletească că truda lui de zi și de noapte, a fost răsplătită de Dumnezeu așa cum merită.

Vom avea la păioase o recoltă cu adevărat extraordinară.

La ofensiva agricolă dictată de împrejurări pentruca cei ce luptă pentru păstrarea prestigiului numelui de român să nu ducă nici o lipsă, natura a răspuns cu o dărnicie, în adevăr, excepțională.

După o iarnă prea de lungă durată și după o primăvară puțin promițătoare, prin lipsa de ploaie, dar destul de prielnică pentruca muncile agricole să se facă în condițiuni mulțumitoare, ne găsim în sezonul când se adună cerealele, rodul cel mai de preț, din tot ce produce binecuvântatul nostru pământ.

Cu toată dificitâra recoltă în grâu, secară, orz, ovăz și mazăre în acești doi ani de război, măsurile de prevedere a economiei impuse de împrejurări ne-au scutit de momentele de panică, de care unii cărtitori se temeau.

Nu s'a simțit lipsa pâinii nici în zonele de operațiuni și nici în mijlocul populației civile.

De astădată îngrijorările trecătoare fac loc siguranței și vieții de tihnă și voe bună.

Const. Th. Moroșanu

O BUCURIE

Nu găsim cuvinte îndeajuns de înaripate ca să manifestăm o bucurie care ne stăpânește în momentele de față.

Este vorba de bisericile din orașul Bârlad.

Trei au fost reparate radical din vara trecută prin ajutoarele enoriașilor, Prefecturei județului și Ministerul Cultelor, mai rămânând de împlinit la ele unele lipsuri care se vor completa, iar în vara aceasta sunt în curs de reparație alte patru, plus Biserica dela Cimitir care se va ridica din nou. Mai rămân bisericile: Sf. Neculai Eșanu și Tuchilă, care cu ajutorul lui Dumnezeu se vor orândui și ele pe calea cea bună și cu ajutorul oamenilor de bine.

Nu putem trece peste aceste fapte fără să nu le însemnăm și să nu ne arătăm toată bucuria și toată mulțămirea sufletească. Prin restaurările ce se fac se întărește credința cea izbăvitoare și se dă imbold de lucru și mai mare preoților din Bârlad, care pot fi dați ca pildă de vrednicie pentru munca lor neobosită. Se cade însă în a arăta și fapta unor suflete care au stat cu ajutorul și înțelegerea lor lângă preoți. Este vorba de creștineasca faptă a D-lor Colonel Zănescu Prefectul județului și Iancu Mihailescu primarul orașului. Cât au ajutat oamenii aceștia Biserica n'o voi spune eu, ci o vor spune mai temeinic cei ce vor veni după noi. Unul în județ și parte în oraș, celălalt în oraș, amândoi și-au legat numele de atâtea opere care glăsuesc de sufletul și inima lor. Și se cuvine, ca pentru toată strădania lor să fie arătați și urmați de cei ce vor să meargă pe linia Neamului.

N'am obiceiul să laud pe nimeni. Și în ceeace mă privește sunt preotul care am primit cele mai puține ajutoare pentru reparația Bisericii mele. Dar în calitatea oficială ce-o am și ca păstor de suflete, orice leu dat pentru Biserică, mă bucură.

E o bucurie pe care o împărtășesc tuturor și o mulțumire ce-o aduc din toată inima celor doi ctitori de biserici din județul și orașul nostru.

Preotul Ioan Chirvasie

Române, în tăcerea sfântă
Tu oțelește-te în puteri
Să câștigăm prin luptă astăzi
Tot ce-am pierdut prin vorbe ieri.

* * *

Nu gusta din cazanul în care clocotește minciuna, căci riști să te arzi.

Cei doi tovarăşi

Are mare dreptate prof. Iorga când spune: *„Cu tine ai totdeauna doi tovarăşi: tot binele pe care l-ai făcut şi tot răul“*. Cercetându-ne fiecare în parte, vom vedea fără mare greutate că aşa este: în sufletul nostru se găsesc presenţi, în orice moment, ca nişte adevăraţi tovarăşi, tot binele şi tot răul pe care l-am făcut până atunci. Că unul din tovarăşi este mai tare şi altul mai slab, este firesc să fie astfel. Că ei influenţează şi ajută pe om să treacă de bun sau de rău în ochii celorlalti oameni este adevărat, dar aceasta nu înseamnă că unul din ei—adică cel mai slab—ar fi absent. Că omul şi-a înţeles mai bine rostul vieţii, când binele făcut întrece răul, şi nu şi-a înţeles rostul, când răul întrece binele, este iarăşi un adevăr.

De aici vine toată reserva ce-o avem faţă de oamenii pe cari nu-i cunoaştem încă. Nu ştii cari din cei doi tovarăşi ai omului din faţa ta e mai tare. Adică de ce ajutor se foloseşte acel om în lupta vieţii.

Aşa se explică de asemeni că viaţa omului nu poate fi senină cum poate ar dori-o. Nu-i om şi nu-i popor pe lume care să fi cunoscut o astfel de viaţă. Nici Grecii din anticitate n'au dus o viaţă senină cum s'a crezut şi cum poate se mai crede încă, cu toată înţelepciunea lor care a rămas pildă de urmat şi până în zilele noastre.

Şi popoarele au cu ele aceşti doi tovarăşi: toate faptele mari pe care le-au săvârşit în trecutul lor şi toate greşalele, ca să nu zic păcatele, făcute în acelaş trecut al lor. Aşa că un popor nu poate să-şi călăuzească paşii în viaţă de cât însoţit de aceşti doi tovarăşi. Poporul nostru, în lupta care este chemat s'o ducă astăzi, are cu dânsul în sprijin tot trecutul cu faptele glorioase şi eroice şi tot binele pe care l-a putut face ca sentinelă pentru apărarea civilizaţiei şi culturei europene, dar şi tot răul şi toate greşalele ce le-a putut face în trecutul său furtunos, greşeli care îi pot sluji astăzi ca admirabile lecţii de orientare şi mântuire naţională. Prin aceşti doi statornici tovarăşi, poporul nostru are numai de câştigat. Nu-l vor da de sminteală, cum nu l-au dat nici în trecut. Va fi ajutat şi învingă cu orice preţ greutăţile ce-i stau astăzi în cale.

A.

Un poet bârlădean premiat: G. URSU

Colaboratorul nostru, domnul prof. G. Ursu, cunoscut poet şi cercetător literar al regiunii noastre, care are sub tipar actualmente studiul de istorie şi geografie literară „Tecuciul literar“ la tipografia noastră,—a fost premiat, între 75 candidaţi şi 250 sonete la concursul de sonet el revistei „Vremea“ cu premiul întâiu de 5000 de lei. Juriul era compus din D-nii Pompiliu Constantinescu unul din criticii literari cei mai de seamă, poetul Al. Philippide, Octav Şuluţiu etc. Publicăm pentru cititorii noştri sonetul premiat:

Sonetul prieteniei

Mă suiu din nou pe munte, din nou ca să măsor
Cu 'nalta limpezime nimicnicia noastră
Şi-alunecând pe urme de pasăre măiastră
Pe muche de prăpăstii abia de mă strecor.

Şi cum te-adulmec, Doamne, pe 'ntinderea albastră,
Te-ascunzi când după munte, când într'un cuib de nor,
Deşi eu mai departe plutesc încrezător,
Cu sufletul spre tine deschis ca o fereastră.

Dar cum nu-ţi pot cuprinde în mâni nemărginirea
Oglinda unei lacrimi sfinţeşte amărgirea,
Singurătatea 'n luciul celestului polei.

Mă simt întâia oară de oameni prea departe:
Te caut ca o rugă pe Dumnezeul ei
Prietenie, albă zăpadă fără moarte!

G. Ursu

O despărţire duioasă

Deşi cam târziu, împlinim totuşi o datorie care se cerea a fi făcută mai de mult. E vorba de plecarea din parohia Tg. Murgeni a P. C. Preot Iorgu Codreanu, numit protopop al jud. Tutova şi paroh la biserica Sf. Necu'ai Tuchilă din oraşul nostru. O facem acum cu aceiaşi caldă iubire.

Plecarea P. C. Sale cu rămasul bun dela enoriaşi a coincis cu sfinţirea bisericii din Tg. Murgeni unde a păstorit 12 ani.

A fost în ziua aceea de iarnă o bucurie duhovnicească prilejuită de deschiderea unui locaş dumnezeesc, dar şi o duioasă despărţire a păstorului de enoria lui.

Era în ziua de Sf. Ştefan, când locuitorii Murgenilor cu mic cu mare porniră la Biserică să-şi ia rămas bun dela acela, care cât a stat la Murgeni n'a ştiut cei odihna şi care a lăsat în urma lui o Biserică mândră ca o floare.

Din ajun veniseră la Murgeni P.C. Preot Anton I. Popescu delegatul P.S. Episcop Grigorie şi P. C. Preot I. Chirvasie, Protoiereul jud. Tutova. S'a făcut slujbă de un impunător sobor de preoţi şi apoi s'au rostit cuvinte pline de duioşie fără margini. La predică Păr. Protoiereu I. Chirvasie a arătat vieaţa Sf. Mucenic Ştefan primul martir a Bis. creştine pusă în legătură cu trudnicia Păr. Iorgu Codreanu, care în 12 ani a făcut la Murgeni lucruri ce nu se vor destrăma niciodată. A vorbit apoi Pr. Iorgu Codreanu. Glasul lui duios era înecat de lacrimi. Plângea toată lumea. Atâta legătură a avut acest preot cu enoria lui, încât n'a rămas enoriaş să nu se întristeze de plecarea Sf. Sale. A lucrat la Murgeni cu sârg şi de aceia l-a iubit şi-l iubeşte toată lumea de acolo. Cum s'ar explica reparaţia Bisericii, corul bisericesc unic în tot judeţul, căminul cultural şi tot ceiace o inimă de preot a ctitorict acolo? A fost atâta duioşie la Murgeni în ziua plecării păr. Codreanu cum rar s'a văzut.

Păr. Consilier Popescu a arătat misiunea preotului în cuvinte ce pot fi săpate în piatră pentru imboldul păstorilor de suflete. A dat ca pildă de misionarism viu pe păr. Iorgu şi a arătat credincioşilor că pentru toată vrednicia şi lucru temeinic dela Murgeni P. S. Episcop a ridicat pe păstorul lor la mai multă cinste.

A vorbit apoi d. înv. Romaniţă din partea credincioşilor. Era în graiul d-sale durere că toţi pierd din mijlocul lor un prieten şi un duhovnic. Cu glasul d-sale duios de dascăl încercat, d. Romaniţă a tălmăcit iubirea cu care toată parohia a înconjurat pe preotul lor şi tristeţea ce simt la plecarea lui. A rugat pe P. C. Păr. Consilier să ducă P. S. Episcop cererea întregei parohii, ca la Murgeni să se trimită un preot vrednic în a continua truda Păr. Iorgu Codreanu.

Mănăstirea Floreşti

Extras din lucrarea EPISCOPULUI IACOV ANTONOVICI

Mănăstirea Floreşti s'a înfiinţat pe la anul 1590, de către Crâstea Ghenovici, biv vel vornic al Ţării-de-sus, şi giupâneasa lui Anghelina. Această mănăstire se numia atunci *Smila* şi *Florentina*, şi biserica ei *„noao zidită“* avea ca hram pe sfântul prooroc Ilie Tezviteanul, cum este şi astăzi.

Ca dovezi, în această privinţă, avem mai întâi Tetroevanghelul, dăruit acestei mănăstiri, la 27 Iunie 1596, de către însuşi ctitorul ei, pe a cărui table de argint, ce-i acopere legătura pe dinafară, se citeşte, în slavoneşte, o inscripţie, care în româneşte glăsueşte: „Acest Tetroevanghel l'au făcut panul Crâstea Ghenovici biv vel dvornic şi giupâneasa lui Anghelina, fiica lui Crăciun biv vel dvornic, şi l'au dat pe el întru ruga lor şi a părinţilor lor la mănăstirea lor ce se numeşte Smila, unde este hramul sfântului prooroc Ilie Tezviteanul, în anul 7104 (1596) luna Iunie 27“. O a doua dovadă găsim în hrisovul dela Eremia Movilă voevod, din 22 Iulie 1598, în care ni se spune că Crâstea Ghenovici şi cu întreaga lui familie, având ca moştenire şi cumpărătură „un sat Hrăneşti şi cu două mori în apa Bârladului . . .“, şi mai cumpărând dela feciorii lui Lazor pitarul şi neamurile lor „drept 3000 loţi tătăreşti, un alt sat anume Floreşti, cu poiană şi cu iaz şi cu cinci vaduri de moară în pârâul Smilii, şi cu loc de prisacă . . . şi o vie şi cu o casă în târgul Bârladui, li-au dat întru slava Domnului Dumnezeu mănăstirii cei noao zidită ce se zice Florentina, unde este hramul sfântului şi slăvitului prooroc Iliia Tezviteanul“.

Numirile de *Smila* şi *Florentina* le-a avut mănăstirea până pe la jumătatea veacului al 17-lea—de când ele au fost înlocuite cu acea de Floreşti, împrumutată dela satul cu aseminea nume, ce se afla aşezat atunci spre miazăzi, ca 4 chilometri, dela sfântul aşezământ, dupăcum am mai spus. Şi iată pe ce ne întemeem. Ştefan Tomşa voevod, în ispisocul din 25 Aprilie 1612, zice: „Că am dat şi am miluit pre a Domnii mele rugă şi mănăstire, care se chiamă *Smila* . . . ; iar Vasilie Lupu voevod, în ispisocul din 12 August 1635, între altele, scrie: „Carele sat (Fereşti) au fost mai înainte Domnesc, alăturea cu ocolul târgului Vaslulului, şi l'au dat miluire Ieremia Movilă voevod sfintei mănăstiri . . . numită *Florentina*“. Pe când Eustratie Dabija voevod, în ispisocul din 30 Maiu 1662, aminteşti, între alţi martori, şi pe *Maxim egumenul de Floreşti*, de aseminea şi călugării dela mănăstirea Secul, prin Actul de schimb din 6 Iulie 1676, zic: „Făcut-am schimbătură cu călugării dela svânta mănăstire de *Floreşti*. Dat-am noi acest sat Colibanii (pe apa Bârladului, ţinutul Tutovei) . . . iar ei ni-au dat noă . . . satul Borceşti pre apa Sărăţel, în ţinutul Niamţului“.

La întrebarea ce s'ar pune, care din aceste trei numiri este mai veche, se răspunde că *Smila*, nume slav, împrumutat pela pârâul Smila, ce izvorăşte dela Floreşti, cum am văzut, şi care inseamnă floare şi deci Floarea, Florentina, Floreşti, n'ar fi decât o traducere în româneşte a acelui cuvânt.

Biserica mănăstirii Floreşti, încă dela început, dupăcum am văzut, a avut ca hram şi-l are şi astăzi pe sfântul prooroc Ilie Tezviteanul. Ştefan Tomşa însă, în ispisocul din 25 Aprilie 1612, amintit mai sus, vorbind de „mănăstirea care se cheamă Smila, unde este hramul *sf. prooroc Tezviteanul Ilie*, adaoge şi *sf. Arhiereu Nicolai făcător de minuni*“. Eu însă, din nici un alt document n'am aflat şi nici din tradiţie n'am auzit de un aseminea al doilea hram.

Biserica făcută de Crâslea Ghenovici n'a existat decât vreo sută de ani,—fiindcă, pe la 1686, Gavriliţă Costache vornicul Ţării-de-jos, nepot numitului ctitor, a pus să să clădească o alta, în locul aceleia,—pe care dânsul n'a apucat însă s'o rădice decât numai din temelie şi, tâmplându-i-se moartea în anul 1687, lucrarea s'a continuat de fiii săi, cari au terminat'o în anul 1694 Iulie 20, după cum se vede din următoarea inscripţie: „Cu voea Părintelui, cu agiutorul Fiiului şi cu săvârşirea Sfântului Duh, începutu au această sfântă besearică, în lauda slăvitului şi marelui prooroc Ilie Tezviteanu, şi s'au zidit din temelie (de) răpăosatul Gavril Costachie biv vel vornic; iară cum să veade gata, o au obrăşit fiiu-său Vasilie Costachie vornicul cel mare, împreună cu fraţii săi, Antiohi Jora hatmanui şi Lupul Costachie vel vistiarnicul, vă dui (în zilele) Io Costantin snă (fiiul) Duca voevod, veleatul 7201 (1594) Iulie 20“.

Biserica aceasta şi cu clopotniţa au crăpat în anul 1738 Mai 31, din pricina cutremurului ce s'a întâmpalt atunci; de aseminea şi în anul 1802 Octomvrie 14 din nou s'au struncinat, ba încă şi mai rău,— mai ales clopotniţa ce era deasupra intrării în biserică, care clopotniţă desfiinţându-se, s'a inlocuit cu alta de lemn, aşezată lângă zidul mănăstirii despre răsărit.

Zidul înconjurător mănăstirii a fost făcut cam pe la anul 1800, în timpul egumenului Ioasaf.

Mănăstirea Floreştii, dupăcum ne spune Mitropolitul Veniamin, a fost îngrijită, în decursul timpului, de familia Costache. A avut însă din nenorocire, această mănăstire, un număr de egumeni nepăsători de datoriile lor, din care pricină, cu toate moşiile ce ea avea pe la începutul veacului al 19-lea nu se găsia în putinţă de a-şi repara biserica şi acaretele sale.

Starea aceasta, în care era atunci mănăstirea Floreştii, a silit pe Mitropolitul Veniamin ca să propună rudelor sale, Costăcheştii, şi cu toţii priimind, au şi închinat-o, în anul 1806 August 20, mănăstirii Erfigmenul din Muntele Athos, dupăcum vom vedea mai departe la locul cuvenit.

După închinarea mănăstirii a fost numit imediat ca egumen Arhimandritul Daniil, în locul lui Ioasaf.

Intre îndatoririle pentru binefaceri, la care a fost chemată de imprejurările vremurilor, ca să iee parte şi mănăstirea Floreştii, amintim: în anul 1799 Iunie 18 Alexandru Ipsilant voevod, căutând a spori venitul *Cutiei mililor*, a îndatorit şi pe mănăstirea Floreştii, care atunci era de sine stătătoare, ca să deie pe tot anul câte 25 lei; iar Scarlat Alexandru voevod întărind anaforaua Mitropolitului, Episcopilor şi Velitilor boeri, din 25 Martie 1813, *pentru Şcoala Domnească din Iaşi*, dispune ca, dintre mănăstirile închinate, Floreştii să deie pe fiecare an câte 160 lei.

Mănăstirea Floreşti încă dela început a fost de monahi sau călugări. Cu toate aceste, în urma evenimentelor aduse de anul 1821, egumenii Greci, bănuiţi fiind de Poartă că, cu banii mănăstirilor din

Sărbătorirea Col. Ionel Hristea

Uniunea Ofițerilor de rezervă din localitate a luat inițiativa de a sărbători pe Colonelul *Ionel L. Hristea*, care s'a distins în mod strălucit în războiul din răsărit.

Sărbătorirea a constat dintr'o masă camaraderească, ce a avut loc Sâmbătă 3 Iulie la Restaurantul Budăi.

Au luat parte la această sărbătorire următoarele persoane: prof. Const. Th. Moroșanu, președintele U. O. R. Gh. Manoilescu, Cavaler al Ordinului Mihai Viteazu și vicepreședinte al U. O. R. L-t. Col. Alexandrescu, delegatul Reg. 23 Artilerie, maior Baicoianu, delegatul Reg. 12 Dorobanți, Col. P. Ganea pensionar, Pr. Gr. Dimitriu, președintele Asoc. Preoților, C. Dolinescu președintele Tribunalului Tutova, V. Georgescu-Bârlad decanul Barourlui, prof. Cezar Ursu președintele Asociației profesorilor secundari, G. Gâlcă directorul liceului Codreanu, prof. I. Ursoi, Mihai L. Hristea, C. L. Hristea, avocat Victor Stoinescu, farmacist G. Isvoranu, Preot D. Dumbravă, Maior Drăgoi, institutor N. Iancu, instit. C. Dabija, instit. V. Rotaru, Judecător Chirulescu, Căp. Dibu, instit. A. Antoniu, instit. C. Ioan, Șef de secție C. Irava, ing. I. Portase, Căp. Gr. Mihalache, Aurel Greifenberg, av. C. Strătulescu.

Cel dintâi tuast a fost ridicat de către d. prof. C. Moroșanu, pentru M. S. Regele Mihai I și Mareșal Ioan Antonescu, conducătorul Statului.

Apoi d. prof. Moroșanu arată faptele de arme ale Col. Hristea, cari îl așează printre eroii neamului, ce au scris epopeea din răsărit, care va rămâne pururi mărturie a eroismului românesc. Insemnul de Cavaler al Ordinului Mihai Viteazul și cele trei grade ale Crucii de Fer germană, ce atârnă pe pieptul Col. Hristea, sunt dovezile de eroism ale acestui destoinic cavalerist.

D-l Manoilescu, răsfoind citatele pe ordin de zi ale Brigăzilor și Diviziilor din care a făcut parte Col. Hristea, complectează faptele de eroism, scoțând în relief meritele de ostaș brav ale Col. Hristea.

Preot Dimitriu, în numele bisericii și al clerului, Georgescu-Bârlad, în numele baroului, profesor Ursu în numele corpului didactic, C. Dolinescu în numele magistraturei, Lt. Col. Alexandrescu în numele camarazilor activi, au accente de vibrantă admirațiune pentru eroismul Col. Hristea.

Mai vorbesc: Victor Stoinescu Căp. Dibu, C. Ioan, și C. Strătulescu, iar d. primar Iancu Mihailescu și d. Lt. Col Grozea, neputând lua parte, au adus urări în scris sărbătoritului.

In cele din urmă Col. Hristea răspunde profund emoționat, mulțumind pentru dragostea cu care a fost înconjurat în această unică și neuitată zi din viața sa.

Pune în evidență în acelaș timp eroismul celor de sub comanda sa—toți olteni—cari dela ofițeri și până la soldat și-au făcut datoria.

Ca încheere C. Moroșanu președintele U. O. B. își arată mulțumirea sufletească pentru reușita acestei însuflețite manifestațiuni față de un camarad cu o activitate ostășească așa de strălucită, oferindu-i în același timp un *album*, cu câte o dedicație, că va face legătura sufletească dela inimă la inimă a fiecărui participant cu eroul Col. Hristea.

In amintirea Preotului Gh. Moisei

Din cauza grijilor de tot felul și a necazurilor mărunte ale vieții, a trecut aproape neobservat faptul că în ziua de 15 Aprilie 1943, preotul Moisei parohul dela Docani-Tutova, a părăsit pentru totdeauna cărările acestei lumi, pe cari—afară de mulțumirile și mângâierile căminului familiar—n'a mai întâlnit alte satisfacții sufletești.

Preotul Gh. Moisei

S'a stins ca o flacără ce pâlpâie fără sgomot, firul vieții acestui harnic, dar tăcut slujitor al Domnului. Așa l-am cunoscut de ani de zile pe preotul Moisei: tăcut, muncitor și pilduitor, pentru toată lucrarea cea bună. Era slujitorul lui Hristos, care trăia cu toată ființa psihică, izbânda duhovnicească a lucrării sale misionare. Nu voi uita niciodată clipa rară de răgaz, când și-a deschis inima pentru a-mi destăinui ca unui frate adevărat, bucuriile sufletești ale vieții sale.

Născut în satul Aldești jud. Covurlui, în anul 1901, Octombrie 26, din părinți cari își duceau traiul din frământarea pământului, feciorul acesta de sătean, a hrănit din frământarea sufletului său, pe acei cari i-au fost încredințați pentra luminare prin învățătura cărții, sau pentru păstorie, prin Evanghelia Domnului Iisus Hristos. Pregătirea pentru preoție și-a făcut-o între 1915 și 1921 la seminarul «Sf. Andrei» din Galați, urmând într'un singur an două clase. A dat apoi diferența pentru absolvire la Școala Normală de fete din Galați, lunându-și diplomna de învățător. A îndeplinit slujba de luminare a sufletelor copiilor prin școală în satele: Mălușteni, Măstăcani, Aldești și Puricani din județul Covurlui.

A intrat în preoție în anul 1925, fiind hirotonisit paroh al parohiei Somova din jud. Tulcea, unde timp de cinci ani a servit și ca învățător. S'a transferat de aici, după dorința sa, în anul 1930 în parohia Regele Ferdinand I jud. Covurlui, formată din satele Prodănești, Puricani, Săseni, Aldești, Șipote și Pănășești. Aici înființase de pe vremea când fusese și învățător, primul cămin cultural numit «Lumina Țăranului» afiliat «Astrei» din Sibiu. După cinci ani de păstorie în Covurlui se transferă în Eparhia Hușilor în anul 1935 la parohia Docani jud. Tutova. Și în celelalte parohii, dar mai ales în Docani, a avut de îndurat multe amărăciuni sufletești, fără a da odihnă cuvântului său pânăce—după un an de sbucium—a adus în făgașul dreptei credințe a Bicericii, mai bine de jumătate din numărul celor rătăciți sufletește.

(continuare în pag 4-a)

țara noastră, au ajutat Eteria, s'a cerut înlocuirea lor cu călugări localnici, ceia ce s'a și făcut, în urma anaforalei Mitropolitului Veniamin și a Episcopilor de Roman și Huși, din 22 Martie 1826, adresată lui Ioan Sandu Sturza voevod. In această anaforă, Mitropolitul Veniamin și cu colegii săi din Episcopat, nu uită a se ocupa în deosebi și de mănăstirea Floreștilor, propunând Domnitorului prefacerea ei în mănăstire de călugărițe, în chipul următor: „Osebit de trebuință fiind a se lua ceva în băgare de seamă și pentru tagma maicelor călugărițe, ce au trebuință în tot feliul de ajutor, și drit ca niște fiice de Moldoveni pământeni, urmașe ale acelor ctitori ale sfintelor mai sus zisă lăcașuri, și după mulțimea numărului lor cel din vreme în vreme ne mai având încăperea vieții tuturor, numai într'acele două mănăstiri lăsate pentru dânsele, adică Văratecul și Agapiea, se socotește de cuviință, dacă va fi unirea înălțimii Voastre, a li să mai adăogi și mănăstirea Floreștii dela Tutova, tot dintr'aceste închinate la cele din gios, ca, osăbindu-se cele ce nu-și au încăperea lor, la pomenitele mai sus două mănăstiri, să se și mute la această mănăstire a Floreștilor, —pentru a căror purtare de grijă, acum pe acești doi ani următori, să li se deie numai analogiea ce se vine pe venitul acestei mănăstiri din una sută mie lei, hotărâți pentru ținerea tuturor mănăstirilor închinate în jos, până în anul 1828, *și de acolo înainte, scoțindu-se cu totul moșiile acestei mănăstiri, din izvodul comitetului, să rămâe de istov ale mănăstirii, pentru purtarea de grijă a călugăriților, așezate acolo.* Venitul lor însă să se vândă prin mezat de către Mitropolie și Episcopi, și numai atâta cât a fi de trebuință hranii acelor călugărițe și de alte neapărate nevoi, să se deie prin starița lor,—iar prisosul să rămâe iarăși în socoteala venitului celorlalte mănăstiri, pentru care aceasta și umilit rugăm, ca să fie îndurarea Voastră a se aduce în împlinire și domnească întărire, spre vecinica Voastră pomenire".

Domnitorul, aprobând cu mare mulțămire această anafora, între altele, zice: „Lăudăm chibzuința cea înțeleaptă în totul acestei alcătuiri . . .; lăudăm asemine și alegerea Egumenilor și a Iconomilor socotiți a se rândui . . .; cât și întru a putea rămânea mănăstirea Floreștii, din ținutul Tutovii, spre sălășluirea maicelor, celor neîncăpute în Varatic și Agapiea, în însuși noima anaforalei . . . ca să se poată aduce în sfârșitul dorit și cerșut".

Cu toate aceste, nu știu cum s'a făcut că în locul maicelor prisoselnice la Varatic și Agapia, au fost aduse, la Floreștii, maicele dela m-rea Adam,—și aceasta nu târziu, după anaforaua și aprobarea Domnească din 26 Martie 1826, ci peste o lună și jumătate,—dupăcum se vede din o însemnare făcută de două călugărițe, anume: „Să se ști(e) de când s'au dat Florește ca să șadă maici, era veleatul 1826, slova Fashaliei P. luna Maiu 12. Atunci am venit noi în Floreștii. Xenia Cuța și Misdoniia". Și au șezut maicele dela Adam aici, iar călugării Floriștenei, în locul lor, până la anul 1835, când fiecare ceată s'au întors iarăși la mănăstirea sa.

In anul 1852, egumenul Nil, silit de împrejurări, adecă de învinuirile ce se aduceau din toate părțile egumenilor Greci, că lasă mănăstirile în ruină și ei se îmbogățesc, și, în același timp, veniturile moșiilor mănăstirii Floreștii crescând îndoit, în urma licitației ținute în acel an, s'a apucat să facă, în locul bisericii vechi, o clădire monumentală, dupăcum se constată din planul ce l'a avut și materialul ce l'a întrebuințat. Cu zidirea bisericii însă n'a ajuns decât până deasupra ferestrelor, iar cu a clopotniței—până aproape de acoperământ, când, sosind anul 1858 și svonindu-se că averile mănăstirilor închinate vor fi secularizate, lucrările au fost suspendate. Totodată s'au suspendat și gătirea caselor noui egumenești, rămânând numai din roș și acoperite cu tablă cum le-au apucat vremea, s'a așezat în ele spitalul rural.

Se spune de bătrâni că biserica cea veche era acoperită cu șindrilă, că n'avea turn, ci numai 2 cruci deasupra' la locurile obișnuit, și o cloponiță de lemn, la o parte; că Nilu, pentru a începe stricarea acelei biserici, cu greu a găsit un om, care s'a suit deasupra spre a lua acele 2 cruci și că acela a fost Antohi Butnariu,—pentru care acesta a primit un galben ca bacșiș: că zidul bisericii era așa de tare, încât nu s'a putut în alt chip dărâma decât săpându-l împrejur; că la temelia dela Altar, despre răsărit, s'au găsit niște monede, la care egumenul adăogând altele, din cele ce se aflau în curs pe la 1852, le-a pus pe toate la temelia bisericii acestei nuoi; în fine, că Nilu pregătia să așeze, în această biserică o catapeteazmă de marmoră, comandată în nu se știe ce parte din orient.

Pentru a-și eterniza numele, prin clădirea bisericii și a clopotniții dela Floreștii, Nilu, în afară de inițialele A N E (Arhimandritul Nil Egumen), săpate în niște pietre puse anume în pereții bisericii pe din lăuntru, cum și pe unele din obiectele sfințite,—își pregătise și 2 inscripții, în versuri grecești, săpate pe 2 lespezi de marmoră,—în scopul de a fi fixate, una pe zidul din afară bisericii și alta pe al clopotniții. Prima sună, în românește, astfeliu: „O tu profetule, care ești condus în car în ceriuri, înger umblător în ceriu, făcătorule de minuni, Thesvitene, binecuvintează pre robii tăi cu mâinele tale cele curate, binecuvintează-ne pre noi toți ca pre fiiul văduvei, și din sfântul pat al peșterei tale scoală-te și cercetează turma tatălui tău; și din lăcașurile cerești cele dumnezeești primește distinsele jertfe ale rugătoriului tău; roagă-te pentru el, pentru Nilu iubitoriului de Hristos, ca altă dată pentru prietenul Eliseu. 1859".

Iar a doua insripție are cuprinsul, în românește, acesta: „O, rugăciune cerească, privesc niște zile surâzătoare și senine în ținuturile tale încântătoare. La glasul de clopot, glas de mângâere, pătrund, împreună cu tine, în biserica creatorului tuturora și prin tine, în lăuntrul unor bolți pământești, salut (mă închin) cu inima zdrobită pe Domnul a toate văzător. O, rugăciune de Dumnezea dată, la bătaia de clopot, cea care cheamă pre credincios la ruga cea sfântă, fă pomenire de fundatorul Esfigmenitul Nilu, care împodobește mănăstirea cu râvnă Dumnezeiască. 1859".

Pentru terminarea bisericii și a clopotniții dela Floreștii nime însă nu s'a mai interesat până în anul 1865, când a venit ca Episcop la Huși Iosif Gheorghianu, care „lămurindu-se de starea în care se găsia biserica, a luat măsurile cuvenite de a se aduna bani pentru lucrarea ei, ceiace s'a și făcut.

Sfințirea bisericii dela Floreștii s'a făcut la 20 Iulie 1883, de către Arhimandritul de Scaun Nectarie Tomescu, delegat de P. S. Episcop cu ord. No. 575 din 18 Iulie 1883.

ŞTIRI DIVERSE

Comitetul de Patronaj al Jud. Tutova şi-a îndeplinit până astăzi cu prisosinţă rostul pentru care a fost creiat. Cu sumele colectate din oraş şi judeţ, Comitetul de Patronaj, dela înfiinţarea lui şi până în ziua de 8 Iunie 1943, a putut să acorde următoarele ajutoare:

1. A înfiinţat şi subvenţionat Căminul „Copii Naţiunei" din Comuna Murgeni, cu suma de lei 315.715. 2. A subvenţionat Azilul de copii găsiţi „Elena şi Maior Pruncu" cu suma de lei 111.930. 3. Societatea Materna a primit 30.000 lei iar în prezent sau ordonanţat suma de 20.000 făcând un total de lei 50.000. 4. Societatea Crucea Roşie Filiala Bârlad a primit lei 10.000. 5. S'a înfiinţat în judeţ un număr de 90 Cantine şcolare, unde iau masa un număr de 1.980 copii săraci, iar în oraşul Bârlad, avem 2 cantini şcolare, unde servesc masa un număr de 160 copii săraci. Pentru toate aceste cantine s'a dat suma de 665 000 lei, iar dela data de 6 Mai a. c. s'a depus la caseria oraşului Bârlad suma de lei 211.470 pentru subvenţionarea cantinelor şi a diferitelor ajutoare ce eventual se vor prezenta în cadrul Patronajului făcând un total de lei 871.470. 6. Ajutoare la 451 soldaţi răniţi eşiţi din spitale 225.500. 7. Ajutoare la 36 familii căzuţi pe front 66.896. 8. Ajutoare la 57 familii de ostaşi mobilizaţi 74.250. 9. Ajutoare la 251 familii de oameni nevoiaşi 528.187. 10. Ajutoare la 10 orfani de războiu 18 000 11. Ajutoare la 6 văduve de războiu 10.196. 12. S'a confectionat hăinuţe şi rochiţe cu care s'au îmbrăcat un număr de 50 copii săraci dela şcoalele primare din oraşul Bârlad. în valoare de lei 219.836. 13. S'a dat ajutoare la un număr de 110 eleve sărace dar meritoase dela următoarele şcoli: Şcoala de gospodărie suma de lei 50.000 Liceul Industrial de fete N. R. Codreanu lei 85.000. Liceul teoretic de fete „Iorgu Radu" lei 30.000. Şcoala de ucenici lei 20.000. Căminul de fete „Dr. Filibiliu" lei 30.000. 14. Îmbrăcăminte la 2 copii şcoala Tehnică de industrie 10.000. 15. Sf. Episcopie a Oradiei prin listă de subscripţie 1.000 16. Subvenţie pentru Căminele de zi din judeţ 100.000. 17. Îmbrăcăminte pentru ostaşii depe front 1.500.000. În total 4.297.150.

:::::::

In cursul lunei Iunie a. c. a avut loc examenul de sfârşit de an la şcoala de cântăreţi bisericeşti din localitate. Examenul de absolvire a fost prezidat de domnul Inspector general Nicolae Grosu, din partea Ministerului Cultelor şi P. C. Preot P. Alexandru-Huşi consilier Referent al Sfintei Episcopii şi Preot D. Dumbravă directorul Şcoalei, Diacon Al. Macedon şi Gh. Creţeanu profesori. Şcoala a funcţionat cu două clase (a II-a cu 27 elevi a IV-a 28 elevi)

Au fost declaraţi toţi promovaţi afară de 2 corigenţi şi alţi 3 neprezentaţi la examen fiind chemaţi sub arme. Şcoala a dat anul acesta 30 de diplomaţi cu dreptul de a ocupa un post de cântăreţi în eparhie sau şi în altă parte a ţărei.

Iată numele absolvenţilor în ordinea clasificărei: Vişan Gh., Secară Nicolae, Simionescu Ştefan, Hâncu Grigore, Vâlcu Vasile, Dumitraşcu Mihai, Leonte Nicolae, Ciorăscu Nicolae, Bozian D., Budescu I., Petcu Aristide, Gheorghiu Şt., Stegaru I., Paraschiv Gh., Stanciu Gh., Bujoreanu I., Borş Dumitru, Adam I., Buşilă M., Bâtica V., Călăţanu C., Negoiţă I., Pleşu R., Roteru Gh., Vişan D., Balica I., Pohrib I., şi Rusu Gr.

Pentru anul viitor, şcoala din localitate se desfiinţează, iar elevii promovaţi din cl. II în cl. III vor continua cursurile la Huşi, care şcoală, la stăruinţa P. S. Episcop Grigore Leu a trecut asupra statului. Pe lângă acea şcoală, va funţiona şi un internat, unde vor fi ţinuţi elevii, dându-li-se toate îngrijirile necesare, atât ca educaţie şi pregătire profesională cât şi ca întreţinere. Arhiva şi inventariul şcoalei de aici au trecut asupra şcoalei de cântăreţi din Huşi.

INFORMAŢIUNI

Comitetul de conducere al ziarului „Vocea Tutovei", a deschis o listă de subscripţie pentru strângerea fondului necesar la ridicarea Casei poetului „Al. Vlahuţă", care să servească drept sediu Căminului Cultural din satul Pleşeşti, locul lui de naştere.

Sumele subscrise se vor trimite d-lui Const. Dornescu, avocat.

Suma din urmă	43.180
A mai subcris:	
Ştefan Ionescu-Bucureşti	Lei 1.000
Ion Popov „	„ 10.000
Paul Viscocil „	„ 1.000

Pentru marea înţelegere ce d-nii subscriitori, distinşi fii ai Bârladului, au binevoit să o arate, comitetul le aduce cele mai vii mulţumiri.

Zilele acestea s'au semnat actele de cumpărare a imobilului Malache—fostă M. Bally—în valoare de lei 3.000.000 pe seama Şcoalei de meneaj şi locul viran de pe str. Regală proprietatea d-lui G. Ivanciu în valoare de 3.300.000 lei pe seama Şcoalei de meserii.

Sumele au fost puse la dispoziţie de Primăria Bârlad.

Comitetul şcolar al şcoalei de Gospodărie Gr. I din Bârlad luând cunoştinţă de ajutorul de 30.000 lei ce D-l Prefect a binevoit a-l da pentru a se ajuta elevele sărace, fice de săteni din acest judeţ, i-a adus pe cale oficială calde cuvinte de mulţumire şi recunoştinţă urându-i sănătate pentru a continua şi deacum înainte, în fruntea acestui judeţ, operile de binefacere.

D-l Prefect Zănescu, Preşedintele Comitetului de Patronaj judeţean Tutova, a primit din partea Comitetului Soc. Ortodoxe filiala Bârlad următoarele:

In şedinţa sa dela 17 Iunie a. c. Onor Comitetul de conducere al Filialei noastre, luând cunoştinţă de donaţia sumei de lei 30.000 pentru ajutorarea elevelor sărace şi cuminţi din Căminul Dr. Filibiliu vă exprimă prin noi, respectoasele sale mulţumiri.

Suma s'a împărţit la 10 eleve sărace pentru acoperirea taxelor datorate internatului.

Un comitet în frunte cu d. Iancu Mihailescu primarul oraşului a încheiat contractul cu d. Arhitect Iulian, pentru construirea Bisericei Sf. Împăraţi, capela mortuară şi casa parohială dela cimitirul Eternitatea.

Aceste lucrări vor costa suma de 32 000 000 lei. Până în prezent comitetul dispune de 17.000.000 lei.

Oamenii înţelegători şi cu suflete creştine sunt rugaţi să contribue pentru complectarea sumei necesare. Cu începerea numărului viitor al ziarului nostru vom publica numele donatorilor cu sumele oferite.

Marţi 20 Iulie—Ziua Sf. Proroc Ilie—Biserica din Floreşti îşi va prăsnui hramul cu tot fastul cuvenit.

Şi fiindcă anul acesta Mănăstirea Floreştilor sărbătoreşte 60 (şasezeci) de ani de când a fost sfinţită prima dată, consiliul şi epitropia Bisericii s'au gândit să dea acestui fapt o manifestare deosebită.

In acest scop parohul Bisericii din Floreşti harnicul preot Vasile Alloaiei a pofitit la slujbă pe P. C. Preot Ioan Chirvasie, Protoiereul Judeţului care în numele P. S. Episcop va sluji pomenind pe ctitorul acestei monumentale biserici Arhim. Nil, care a lăsat judeţului nostru, podoaba dela Floreşti, impunătoarea Biserică sfinţită acum 60 de ani.

D-l prefect Zănescu, preşedintele Comitetului de Patronaj judeţian Tutova, aduce vii mulţumiri pe această cale următoarelor persoane:

D-lui Ing. Insp. Silvic C. Gâlcă care în calitate de naş a donat pentru Căminul de zi depe lângă şcoala primară Nr. 3 fete Munteni, 10 litri ulei, 1 litru olivia, 2,500 kg. săpun, 2 kg. mezeluri, fructe şi suma de 3000 lei.

D-lui Ghimpu proprietarul magazinului de pielărie şi încălţăminte din str. Cpt. Ignat Nr. 17, pentru donaţia a 3 kgr. talpă, 4 fuse şevro şi 3 bizon care se vor distribui la săraci.

In amintirea Preotului Gh. Moisei

(urmare din pag. 3 a)

Urmele activităţii sale rodnice şi tăcute se văd în toate satele pe unde şi-a purtat paşii. La Docani a făcut în 1938, o frumoasă clopotniţă. Dărămându-se aproape de tot biserica din Docani, la cutremurul groaznic din 1940, a refăcut o în vechea ei formă aproape în întregime cu multă muncă, stăruinţă şi alergătură.

S'a stins din viaţă după patruzeci şi doi ani, lăsând în urmă soţia cu un băiat în cursul superior al liceului, binele ce l-a făcut multora cu fapta şi vorba, cum şi munca ce a desfăşurat-o mai mult pentru alţii, din dragoste curată pe care o vrea Domnul şi o aminteşte din când în când, floarea rară a recunoştinţei omeneşti. **Pr. Const. P. Beldie**

De vânzare

Casele din Bârlad Str. Regală 35, alături de Oficiul Poştal, proprietatea D-nei Maria Filimon, Bucureşti, str. Ilarie Chendi 5, telefon 4.5915, compuse din 10 camere, 2 antrete, cămară, bae, magazie şi garaj.

De vânzare

Imobilul din str. Vasile Lupu 12 vis-a-vis de biserica Sf. Dumitru.

Doritorii se vor adresa d-nei Adela maior Domiţian Str. Brezoianu 57 etaj II, apart. 6 Bucureşti.

„Se aduce la cunoştinţa tuturor vânătorilor din jud. Tutova că s'a hotărât, de către Comisiunea de vânătoare judeţeană oprirea vânatului la potârnichi şi pentru anul 1943, din cauza numărului extrem de redus al acestei specii de vânat"

Teatrul Naţional Buc. Turneul cu piesa

PĂMANT

de Soare Z. Soare şi N. Vlădoianu - cu N. BĂLŢĂŢEANU - va vizita în curând şi oraşul nostru

România
Corpul Portărelor Tribunalului Tutova
PUBLICAŢIUNE DE VANZARE Nr. 1265
Anul 1943, luna Iulie ziua 13

Conform adresei Nr. 23397/943 a Jud. Mixte Bd.

Subsemnatul aduc la cunoştinţa generală că în ziua de 28 Iulie 1943 orele 10 urmează a se vinde prin licitaţie publică la faţa locului în comuna Plopana judeţul Tutova şi la domiciliul debitorului Vasile V. Maximaş, averea mobiliară a numitului, urmărit de Banca Naţională a României S. A. Buc. pentru plata sumei de lei 3.000 (treimii) ce se va red. conf. leg. convers. şi din care se va scădea ratele plătite plus dobânzi de întârziere până la achitare plus cheltueli de judecată şi de urmărire datorati în baza titlului executoriu Nr. 682/931 a Judecătoriei Mixte Bârlad.

Averea mobiliară care urmează a se vinde este acea sechestrată prin procesul verbal Nr. 11 din 10 Martie 1943 şi se compune din:

1. Una vacă la păr porumbă de 6 ani la coarne ţapoşă.

Suma dela care urmează a se începe licitaţia pentru vânzarea acestei averi mobiliare este aceia ce se va fixa la faţa locului de oficiu.

Se pune în vedere amatorilor că în sus arătata zi şi oră să se prezinte la faţa locului indicat, când urmează a se efectua vânzarea averii mobiliare descrisă mai suş cu bani gata, privind pe cumpărător taxele către Stat şi Portărei. Dosar Nr. 329/941

Şef Portărel, CONST. DUDAU
Secretar, I. Darie

România
Corpul Portărelor Tribunalului Tutova
PUBLICAŢIUNE DE VANZARE Nr. 1289
Anul 1943, luna Iulie ziua 13

Conform adresei Nr. 47569/942 a Jud. Mixte Bd.

Subsemnatul aduc la cunoştinţa generală că în ziua de 28 Iulie 1943 orele 10 urmează a se vinde prin licitaţie publică la faţa locului în com. Plopana jud Tutova şi la domiciliul debitorului Muscalu N. Gheorghe averea mobiliară a numitului urmărit de Banca Naţională a României S.A. Bucureşti pentru plata sumei de lei 5800 (cinci mii opt sute) la care se va adăga Lei 580 chelt. de Jud. şi dobânzi până la 7 Aprilie 1934 după care se va reduce conf. legei conversiunei după care se va scădea ratele plătite şi se va adăoga dobânzile de întârziere şi cheltuelile ocazionale achitate, plus cheltuelile de judecată şi de urmărire, datorati în baza titlului executoriu Nr. 1136/934 a jud. Mixte Bârlad.

Averea mobiliară care urmează a se vinde este acea sechestrată prin procesul verbal Nr. din 10 Martie 1943 şi se compune din:

1. Două butoaie de stejar cu 2 funduri capacitate unul de 1200 litri şi unul de 800 litri, în stare bună

Suma dela care urmează a se începe licitaţia pentru vânzarea acestei averi mobiliare este aceia ce se va fixa la faţa locului din oficiu.

Se pune în vedere amatorilor că în sus arătata zi şi oră să se prezinte la faţa locului indicat când urmează a se efectua vânzarea averii mobiliare descrisă mai sus cu bani gata, privind pe cumpărător taxele către Stat şi Portărei. Dosar Nr. 162/942

Şef Portărel, CONST. DUDAU
Secretar, I. Darie

PUBLICAŢIE

Se publică spre cunoştinţa generală că la 28 Iulie 1943, ora 10 a. m. în localul Dispensarului Soc. Crucii Roşii filiala Bârlad, str. C. Nanu Nr. 11 se va ţine licitaţie publică cu oferte închise, timbrate şi sigilate urmată de tratare orală cu termen de urgenţă, pentru darea în întreprindere a diverse lucrări de reparaţii şi renovări, lucrări de manoperă şi valoarea materialelor cari conform devizului se urcă la suma de lei 264310 (două sute şase zeci şi patru mii trei sute zece).

Caetul de sarcini se poate vedea zilnic între orele 8-12 a. m. şi 3-6 p. m. la Cancelaria Soc. Naţionale de Cruce Roşie, filiala Bârlad.

Garanţia de 5 la sută împreună cu oferta se va depune la D na Eugenia V. Georgescu-Bârlad din str. I. C. Duca 12, Preşedinta Societăţii.

Odată cu depunerea garanţiei se va face şi devizul de materialele necesare acestor lucrări.

Preşedinta Filialei Bârlad,
Eugenia Georgescu-Bârlad
Nr. 364 9 Iulie 1943

România
Corpul Portărelor Trib. Tutova
PUBLICAŢIUNE DE VANZARE Nr. 1373
Anul 1943, luna Iulie ziua 13

Conform adresei Nr. 43691 din 1942 a Trib. Tutova S. I.

Subsemnatul aduc la cunoştinţa generală că în ziua de 28 Iulie 1943, orele 10 urmează a se vinde prin licitaţie publică la faţa locului în com. Plopana jud. Tutova şi la domiciliul debitorului Andrieş V. Teodor averea mobiliară a numitului, urmărit de Banca Naţională a României S. A. Bucureşti pentru plata sumei de lei 809.000 (opt sute nouă mii) ce se va red. conf. legii conversiunei şi din care se va scădea ratele plătite, plus dob. de întârziere până la achitare, plus cheltueli de judecată şi de urmărire, datorati în baza titlului executoriu Nr. 140 din 1936 a Trib. Tutova.

Averea mobiliară care urmează a se vinde este acea sechestrată prin procesul verbal din 10 Martie 1943 şi se compune din:

1. Nouă boi la păr porumbi inte 6 şi 10 ani. 2. Trei vaci la păr una galbenă de 8 ani, una porumbă de 8 ani şi alta la păr floreană de 7 ani. 3. Nouă porci intre 1 şi 2 ani. 4. Două junci de 3 ani la păr galbene. 5. Doi junci de 2-3 ani la păr porumbi. 6. Una mânzată la păr bălană de un an. 7. Una mânzată la păr neagră de un an.

Suma dela care urmează a se începe licitaţia pentru vânzarea acestei averi mobiliare este aceia ce se va fixa la faţa locului din oficiu.

Se pune în vedere amatorilor că în sus arătata zi şi oră să se prezinte la faţa locului indicat, când urmează a se efectua vânzarea averii mobiliare descrisă mai sus cu bani gata, privind pe cumpărător taxele către Stat şi Portărei.

Dosar Nr. 169 din 1942

Şef Portărel, *Const. Duddu*
Secretar, *I. Darie*

România
Corpul Portărelor Tribunalului Tutova
PUBLICAŢIUNE DE VANZARE Nr. 1381
Anul 1943, luna Iulie ziua 13

Conform adresei Nr. 47571/942 Judecătorie Mixte Bârlad.

Subsemnatul aduc la cunoştinţa generală că în ziua de 28 Iunie 1943 orele 10 urmează a se vinde prin licitaţie publică la faţa locului în com. Plopana judeţul Tutova şi la domiciliul debitorului Andries Constantin averea mobiliară a numitului, urmărit de Banca Naţională a României S.A. Bucureşti pentru plata sumei de Lei 5300 (cinci mii trei sute) capital social la care se va adăoga lei 530 cheltueli de judecată şi dobânzi până la 7 Aprilie 1934, după care se va reduce conform legei conversiunei scăzându-se apoi ratele plătite şi adăogându-se dob. de întârziere plus cheltuali de urmărire, datorati în baza titlului executoriu Nr. 1196 din 1934 a Judecătoriei Mixte Bârlad.

Averea mobiliară care urmează a se vinde este acea sechestrată prin procesul verbal din 10 Martie 1943 şi se compune din: 1. 10 oi negre.

Suma dela care incepe licitaţia pentru vânzarea averii mobiliare se va fixa la faţa locului din oficiu

Se pune în vedere amatorilor că în arătata zi şi oră să se prezinte la locul indicat la vânzarea averii descrisă mai sus cu bani gata, privind pe cump. tax. către Stat şi Port. Dosar Nr. 160/942

Şef Portărel, CONST. DUDAU
Secretar, I. Darie

Atelierele Grafice N. PEIU, Bârlad strada Ştefan cel Mare Nr. 17.